

USTAWA
z dnia 29 maja 1974 r.

o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Zaopatrzenie określone niniejszą ustawą przysługuje:

- 1) inwalidom wojennym,
- 2) inwalidom wojskowym,
- 3) członkom rodzin, pozostałym po żołnierzach poległych, zmarłych lub zaginionych w czasie służby wojskowej oraz po inwalidach wojennych i wojskowych.

Art. 2.

Zaopatrzenie obejmuje:

- 1) świadczenia pieniężne:
 - a) rentę inwalidzką,
 - b) rentę rodzinną,
 - c) dodatki do rent,
 - d) zasiłek pogrzebowy,
- 2) świadczenia w naturze:
 - a) świadczenia lecznicze i położnicze,
 - b) protezowanie,
 - c) przysposobienie zawodowe,
 - d) pobyt w domu rencistów,
- 3) inne uprawnienia i przywileje.

Art. 3.

Zaopatrzenie określone w ustawie przysługuje z funduszy państwowych.

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 138, poz. 681, z 1996 r. Nr 136, poz. 636, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1118, z 2001 r. Nr 81, poz. 877, z 2002 r. Nr 4, poz. 34.

Art. 4.

1. Prawo do świadczeń pieniężnych ustalają i świadczenia wypłacają właściwe do spraw rent organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
2. Świadczeń leczniczych udzielają zakłady społeczne służby zdrowia.

Art. 5.

Świadczenia określone w ustawie przysługują w czasie pobytu osoby uprawnionej na obszarze Państwa Polskiego, chyba że niniejsza ustawa albo umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

Rozdział 2**Uprawnienia inwalidów wojennych****Art. 6.**

1. Inwalidą wojennym jest żołnierz, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych w czasie:
 - 1) pełnienia w okresie wojny 1939-1945 służby w Wojsku Polskim, w polskich formacjach wojskowych przy armiach sojusznicznych oraz w oddziałach ruchu podziemnego lub partyzanckiego prowadzących na obszarze Państwa Polskiego walkę z hitlerowskim okupantem,
 - 2) uczestniczenia w walkach z oddziałami Ukraińskiej Powstańczej Armii oraz grupami Wehrwofu.
2. Za inwalidę wojennego uważa się również żołnierza mającego obywatelstwo polskie, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych w czasie pełnienia w okresie wojny 1939-1945 służby w Armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz w innych armiach sojusznicznych, a także w oddziałach antyfaszystowskiego ruchu podziemnego lub partyzanckiego działających na obszarze innych państw.

Art. 7.

Za inwalidztwo powstałe w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych uważa się inwalidztwo będące następstwem zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób doznanych:

- 1) w walce z wrogiem,
- 2) na froncie lub w związku z pobytem na froncie,
- 3) wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w czasie określonym w art. 6,
- 4) w związku z pobytem w niewoli lub w obozie dla internowanych,
- 5) w związku z udziałem w ruchu podziemnym lub partyzanckim oraz z pobytem w niewoli, w obozach koncentracyjnych lub w więzieniach za udział w tym ruchu.

Art. 8.

Za inwalidę wojennego uważa się również osobę mającą obywatelstwo polskie, która została zaliczona do jednej z grup inwalidów z tytułu inwalidztwa będącego następstwem zranień lub kontuzji doznanych w związku z:

- 1) pełnieniem służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii lub w okresie internowania w następstwie tej służby,
- 2) udziałem w obronie Poczty Gdańskiej we wrześniu 1939 r. i w walkach o Cytadelę Poznańską w lutym 1945 r.,
- 3) uczestniczeniem w konwojach w okresie wojny 1939-1945 w charakterze członka załóg handlowych statków morskich,
- 4) udziałem w Powstaniu Wielkopolskim oraz Powstaniach Śląskich,
- 5) rozminowywaniem kraju w czasie pełnienia służby w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po zakończeniu wojny 1939-1945.

Art. 9.

Renta inwalidzka przysługuje żołnierzowi, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych, choćby nawet inwalidztwo to powstało po zwolnieniu ze służby wojskowej.

Art. 10.

Renta inwalidzka dla inwalidy wojennego wynosi:

- 1) 100% podstawy jej wymiaru - dla inwalidów I i II grupy,
- 2) 75% podstawy jej wymiaru - dla inwalidów III grupy.

Art. 11.

1. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej w dniu jej przyznania stanowi kwota bazowa służąca do obliczania podstawy wymiaru emerytury i renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

ust. 2-5 skreślone

Art. 12.

1. Do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek pielęgnacyjny z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 75 lat.
2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z tym że dodatek pielęgnacyjny z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów przysługuje w wysokości zwiększonej o 50%.

Art. 13.

1. Inwalidzie wojennemu przysługuje prawo do bezpłatnych świadczeń leczniczych, przedmiotów ortopedycznych, protez, środków pomocniczych oraz leków i środków opatrunkowych.

art. 13 traci moc w zakresie uregulowanym (Dz.U. 1997 r. Nr 28, poz. 153 - art. 170 pkt 4) z dniem 1.01.1999 r.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również osobie, która doznała uszczerbku na zdrowiu w okolicznościach określonych w art. 7 i 8 i nie została zaliczona do żadnej z grup inwalidów.
3. Członkom rodziny inwalidy wojennego przysługuje prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1, i świadczeń położniczych.
4. Świadczenia określone w ust. 1-3 przysługują na zasadach określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 14.

Inwalidzie wojennemu, wymagającemu leczenia sanatoryjnego, przysługuje prawo do skierowania na pobyt w sanatorium co najmniej raz na 3 lata niezależnie od przysługującego mu z tytułu zatrudnienia urlopu wypoczynkowego.

Art. 15.

1. Inwalida wojenny może być poddany specjalnemu leczeniu, przeszkoleniu oraz usprawnieniu w ośrodkach rehabilitacji w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do pracy albo zapobieżenia pogorszeniu stanu zdrowia.
2. W zakresie specjalnego leczenia, przeszkolenia oraz usprawnienia stosuje się odpowiednio przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 16.

1. Inwalidzie wojennemu przysługuje prawo do ulgi 100% przejazdów tramwajami i autobusami (trolejbusami) komunikacji miejskiej, bez względu na miejsce zamieszkania.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje także przewodnikowi towarzyszącemu inwalidzie wojennemu zaliczonemu do I grupy inwalidzkiej.
3. Inwalidzie wojennemu przysługuje prawo do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pociągach pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Inwalidzie wojennemu zaliczonemu do I grupy inwalidów przysługuje prawo do ulgi 78% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pociągach pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej.
5. Do ulgi w wysokości 78% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pociągach pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej uprawniony jest przewodnik towarzyszący w podróży inwalidzie wojennemu zaliczonemu do I grupy inwalidzkiej.
6. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów, o których mowa w ust. 3-5.

Art. 17.

1. Inwalida wojenny, któremu inwalidztwo utrudnia w znacznym stopniu poruszanie się i korzystanie z publicznych środków lokomocji, uprawniony jest do bezpłatnego otrzymania motorowego wózka inwalidzkiego albo może otrzymać

pomoc finansową na częściowe pokrycie kosztu zakupu przydzielonego mu samochodu osobowego.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady i tryb przyznawania inwalidom wojennym świadczeń wymienionych w ust. 1, uwzględniając w szczególności:
 - 1) wzór wniosku składanego przez inwalidę,
 - 2) kryteria przydziału pomocy rzeczowej lub finansowej,
 - 3) częstotliwość korzystania z pomocy.

Art. 18.

1. Inwalidzie wojennemu zapewnia się pracę odpowiadającą jego sprawności fizycznej i kwalifikacjom zawodowym.
2. Starosta na wniosek inwalidy wojennego kieruje go do pracy. Pracodawca, do którego inwalida został skierowany, jest obowiązany zatrudnić go stosownie do sprawności fizycznej i kwalifikacji zawodowych.
3. Rozwiązanie z inwalidą wojennym stosunku pracy przez pracodawcę może być dokonane tylko po uzyskaniu pisemnej zgody starosty:
 - 1) bez wypowiedzenia - z przyczyn określonych w przepisach dotyczących rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia,
 - 2) za wypowiedzeniem - tylko z ważnych przyczyn zawinionych przez inwalidę albo gdy następuje likwidacja pracodawcy.
4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagana do rozwiązania stosunku pracy z inwalidą wojennym:
 - 1) zatrudnionym na podstawie powołania,
 - 2) który spełnia warunki do uzyskania emerytury.

Art. 19.

Inwalidzie wojennemu pozostającemu w zatrudnieniu zwiększa się przysługujący mu urlop wypoczynkowy o 10 dni roboczych. Zwiększenie to nie przysługuje jednak inwalidzie korzystającemu z urlopu w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych w ciągu roku.

Art. 20.

1. Inwalidzie wojennemu zalicza się czas jego służby wojskowej oraz okresy pobytu w niewoli i w obozach dla internowanych, w obozach koncentracyjnych lub w więzieniach w związku z udziałem w ruchu podziemnym lub partyzanckim w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 9 maja 1945 r. do okresów zatrudnienia, od których zależy przyznanie lub wysokość wszelkich świadczeń przysługujących pracownikom od pracodawcy.
2. Do okresów zatrudnienia, od których zależy przyznanie lub wysokość wszelkich świadczeń przysługujących pracownikom od pracodawcy, zalicza się również okresy służby i działalności, o których mowa w art. 8.
3. Okresy, o których mowa w ust. 1 i 2, zalicza się w wymiarze podwójnym do okresu zatrudnienia, od którego zależy przyznanie emerytury lub renty.

Art. 21.

1. Inwalida wojenny, który ma wymagany do uzyskania emerytury okres zatrudnienia, może na swój wniosek przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku:
 - 1) 50 lat przez kobietę i 55 lat przez mężczyznę, jeżeli został zaliczony do I lub II grupy inwalidów, albo
 - 2) 55 lat przez kobietę i 60 lat przez mężczyznę, jeżeli został zaliczony do III grupy inwalidów.
2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio również do inwalidy nabywającego prawo do emerytury z innego tytułu niż zatrudnienie.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do osób urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r.

Art. 22.

1. Inwalida wojenny wymagający szczególnej opieki korzysta z pierwszeństwa w umieszczeniu, na jego wniosek, w domu kombatanta lub w domu pomocy społecznej. Na pokrycie kosztów utrzymania w tych domach można dokonywać potrąceń z renty według zasad określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.
2. Potrąceń na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1, można dokonywać również w razie pobytu powyżej 1 roku w zamkniętych zakładach społecznych służby zdrowia.
3. Szczegółowe zasady dokonywania potrąceń, o których mowa w ust. 2, określa w drodze rozporządzenia Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, uwzględniając stan rodzinny osób pobierających renty.

Art. 23.

Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może przyznać inwalidom wojennym inne uprawnienia i przywileje niż określone w art. 9-22.

Rozdział 3**Uprawnienia rodzin poległych żołnierzy i zmarłych inwalidów wojennych****Art. 24.**

1. Świadczenia określone w niniejszym rozdziale przysługują uprawnionym członkom rodziny pozostałym po:
 - 1) żołnierzach formacji wymienionych w art. 6, którzy polegli w walce z wrogiem lub zmarli wskutek następstw zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób doznanych w okolicznościach określonych w art. 7,
 - 2) osobach, które poległy w okolicznościach określonych w art. 8 lub zmarłych wskutek następstw zranień i kontuzji doznanych w tych okolicznościach,
 - 3) zmarłych inwalidach wojennych.
2. Za członków rodziny uprawnionych do świadczeń uważa się:
 - 1) małżonka, który:

- a) osiągnął wiek: kobieta 50 lat, mężczyzna 65 lat albo
 - b) jest inwalidą, albo
 - c) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po poległym - zmarłym, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub sprawuje pieczę nad dzieckiem zaliczonym do I lub II grupy inwalidów,
- 2) dzieci, wnuki i rodzeństwo, jeżeli spełniają warunki do uzyskania renty rodzinnej, określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
- 3) rodziców, którzy pozostawali na utrzymaniu:
- a) żołnierza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w chwili jego powołania do służby wojskowej,
 - b) osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, w chwili jej śmierci lub bezpośrednio przed podjęciem działalności, o której mowa w art. 8.

Art. 25.

1. Uprawnionym członkom rodziny przysługuje renta rodzinna w wysokości:
- 1) 70% podstawy wymiaru dla jednej osoby,
 - 2) 75% podstawy wymiaru dla dwóch osób,
 - 3) 85% podstawy wymiaru dla trzech i więcej osób.
2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej ustala się w myśl art. 11, z tym że w przypadku renty rodzinnej przyznanej po zmarłym inwalidzie wojennym uprawnionym do renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 10, podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi podstawa wymiaru tej renty inwalidzkiej w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie poprzedzającym ustalenie prawa do renty rodzinnej.

art. 26 skreślony

Art. 27.

Do rent rodzinnych przysługują dodatki dla sierot zupełnych, dodatek pielęgnacyjny z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 75 lat życia w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 28.

Osobie pobierającej rentę rodzinną przysługuje prawo do bezpłatnych świadczeń leczniczych, przedmiotów ortopedycznych, protez, środków pomocniczych, leków i środków opatrunkowych oraz do świadczeń położniczych w zakresie i na warunkach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 29.

Osobom pobierającym rentę rodzinną przysługuje pierwszeństwo w umieszczaniu dzieci w żłobkach, domach dziecka oraz przedszkolach.

Rozdział 4

Uprawnienia inwalidów wojskowych

Art. 30.

1. Inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego:
 - 1) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju,
 - 2) w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli inwalidztwo to jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej.
2. Nie uważa się za inwalidę wojskowego żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej podczas pierwszych 6 tygodni jej odbywania z powodu choroby, która powstała niewątpliwie przed stawieniem się żołnierza do służby wojskowej i nie uległa, pogorszeniu wskutek tej służby.

Art. 31.

W zależności od przyczyny powstania inwalidztwo może pozostawać w związku ze służbą wojskową albo bez związku z tą służbą.

Art. 32.

1. Za inwalidztwo pozostające w związku ze służbą wojskową uważa się inwalidztwo, które powstało na skutek:
 - 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową,
 - 2) chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza,
 - 3) chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej,
 - 4) istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.
2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określając w szczególności rodzaj schorzenia i jego związek ze służbą wojskową.

Art. 33.

Inwalidztwo nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, jeżeli:

- 1) powstało z innych przyczyn niż określone w art. 32,
- 2) jest następstwem wypadku lub choroby, których wyłączną przyczyną było udowodnione przez jednostkę wojskową umyślne lub rażąco niedbałe działanie albo zaniedbanie żołnierza naruszające obowiązujące przepisy lub rozkazy, jeżeli jego przełożeni zapewnili warunki odpowiadające tym przepisom i

sprawowali we właściwy sposób nadzór nad ich przestrzeganiem, a żołnierz posiadał potrzebne umiejętności do wykonywania określonych czynności i był należycie przeszkolony w zakresie znajomości tych przepisów,

- 3) jest następstwem wypadku, do którego w znacznym stopniu przyczynił się sam żołnierz będąc w stanie nietrzeźwym,
- 4) zranienie, kontuzja i inne obrażenie lub choroba zostały spowodowane przez żołnierza rozmyślnie.

Art. 34.

Żołnierzami niezawodowymi w rozumieniu art. 30 są:

- 1) szeregowi i podoficerowie odbywający zasadniczą służbę wojskową,
- 2) żołnierze odbywający przeszkolenie wojskowe studentów i absolwentów szkół wyższych,
- 3) kandydaci na żołnierzy zawodowych kształceni w szkołach i na kursach wojskowych,
- 4) szeregowi oraz podoficerowie, chorążowie i oficerowie rezerwy odbywający ćwiczenia wojskowe,
- 5) podoficerowie, chorążowie i oficerowie rezerwy odbywający okresową służbę wojskową,
- 6) szeregowi oraz podoficerowie rezerwy pełniący czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji.

Art. 35.

1. Renta inwalidzka przysługuje żołnierzowi, o którym mowa w art. 30 ust. 1.
2. Prawo do renty inwalidzkiej powstaje po zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie może być na wniosek komendanta szpitala wojskowego, w którym żołnierz przebywa na leczeniu, przyznane żołnierzowi prawo do renty jeszcze przed zwolnieniem go ze służby.
3. Renta inwalidzka przysługuje również żołnierzowi zwolnionemu z czynnej służby wojskowej z powodu czasowej niezdolności do służby, jeżeli żołnierz ten nie ma prawa do zasiłku chorobowego. Renta ta przysługuje przez czas trwania niezdolności do wykonywania zatrudnienia. Na czas ten zalicza się żołnierza do jednej z grup inwalidów.

Art. 36.

Renta inwalidzka dla inwalidy wojskowego wynosi miesięcznie:

Inwalidztwo powstałe	Procent podstawy wymiaru w razie zaliczenia do:	
	I i II grupy inwalidów	III grupy inwalidów
w związku ze służbą wojskową	100	75
bez związku ze służbą wojskową	80	60

Art. 37.

Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej ustala się w myśl art. 11.

Art. 38.

1. Do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek pielęgnacyjny - z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 75 lat życia.
2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 40.

Prawo do renty inwalidy wojskowego, którego niezdolność do pracy nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, ulega zawieszeniu lub wysokość tej renty ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 41.

Inwalidom wojskowym przysługują uprawnienia określone w art. 13-18 i 21-23.

Art. 42.

1. Zaopatrzenie przewidziane dla inwalidów wojskowych przysługuje również:
 - 1) małoletnim kandydatom na żołnierzy zawodowych kształconym w szkołach i orkiestrach wojskowych, którzy stali się inwalidami w czasie odbywania tej nauki lub w ciągu 3 lat po zwolnieniu ze szkoły (orkiestry), jeżeli inwalidztwo pozostaje w związku z nauką w tej szkole (orkiestrze),
 - 2) studentom szkół wyższych odbywającym zajęcia wojskowe w studium wojskowym szkoły wyższej, którzy wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku z odbywaniem tych zajęć stali się inwalidami w czasie odbywania zajęć lub w ciągu 3 lat od ich ukończenia lub zwolnienia od obowiązku ich odbywania,
 - 3) osobom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej oraz osobom zwolnionym z tej służby, które w związku z wypadkiem powstałym bez ich winy w drodze z miejsca zamieszkania do jednostki wojskowej lub z powrotem stały się inwalidami bezpośrednio wskutek wypadku lub najpóźniej w ciągu 3 lat od wypadku.
2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może w drodze rozporządzenia przyznać prawo do zaopatrzenia przewidzianego dla inwalidów wojskowych również innym osobom niż wymienione w ust. 1, jeżeli obowiązki lub zadania wykonywane przez te osoby wynikają z przepisów o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub określone są przepisami szczególnymi, a zakres i charakter tych obowiązków uzasadnia traktowanie osób wykonujących te obowiązki na równi z żołnierzami.

Rozdział 5

Uprawnienia rodzin zmarłych żołnierzy i inwalidów wojskowych

Art. 43.

1. Świadczenia określone w niniejszym rozdziale przysługują członkom rodziny:

1) żołnierza, który zmarł:

art. 47 skreślony

a) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej lub

b) w ciągu 3 lat od zwolnienia ze służby wojskowej, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej,

2) inwalidy wojskowego uprawnionego w chwili śmierci do renty inwalidzkiej.

2. Świadczenia przysługują również członkom rodziny żołnierza, który zaginął w czasie pełnienia służby wojskowej. Prawo do tych świadczeń wygasa z upływem terminu, w którym najwcześniej mogło nastąpić uznanie żołnierza za zmarłego.

3. Za pozostającą w związku ze służbą wojskową uważa się śmierć, która nastąpiła wskutek przyczyn wymienionych w art. 32.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do członków rodzin osób wymienionych w art. 42.

Art. 44.

Członkami rodziny uprawnionymi do świadczeń są: dzieci, wnuki, rodzeństwo, małżonek i rodzice, jeżeli spełniają warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 45.

1. Uprawnionym członkom rodziny przysługuje renta rodzinna, która wynosi miesięcznie:

Liczba członków rodziny uprawnionych do renty	Procent podstawy wymiaru w razie śmierci	
	w związku ze służbą wojskową	bez związku ze służbą wojskową
jedna osoba	70	60
dwie osoby	75	65
trzy i więcej osób	85	75

wojskową

2. W przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 2, renta rodzinna przysługuje w wysokości przewidzianej dla rodziny po żołnierzu zmarłym.

Art. 46.

Podstawę wymiaru renty rodzinnej ustala się w myśl art. 11, z tym że w przypadku renty rodzinnej przyznanej po zmarłym inwalidzie wojskowym uprawnionym do renty inwalidzkiej, o której mowa w art. 35, podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi podstawa wymiaru tej renty inwalidzkiej w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie poprzedzającym ustalenie prawa do renty rodzinnej.

Art. 48.

Do rent rodzinnych przysługują dodatki przewidziane w art. 27 na zasadach określonych w tym przepisie.

Art. 49.

Prawo do renty rodzinnej przysługującej po żołnierzu, którego śmierć nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, ulega zawieszeniu lub wysokość tej renty ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 50.

Osoby pobierające renty rodzinne mają również prawo do świadczeń określonych w art. 28 i 29.

Rozdział 6 **Przepisy wspólne**

Art. 51.

1. Prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia się wszystkich warunków wymaganych przez ustawę do uzyskania tego prawa.
2. Prawo do świadczeń ustaje:
 - 1) gdy odpadnie którykolwiek z warunków wymaganych do uzyskania świadczeń,
 - 2) gdy osoba pobierająca świadczenia uzależnione od inwalidztwa mimo wezwania organu rentowego nie poddała się badaniu lekarskiemu bez uzasadnionej przyczyny,
 - 3) ze śmiercią osoby uprawnionej.

Art. 52.

W razie ustania prawa do renty inwalidzkiej z powodu braku inwalidztwa prawo do tej renty powstaje ponownie, jeżeli ponowne inwalidztwo powstało wskutek pogorszenia się stanu zdrowia w związku z kalectwem lub chorobą, które uzasadniały poprzednio prawo do renty.

Art. 53.

Prawa do świadczeń nie nabywa, a nabyte traci osoba, która wywołała przestępstwem umyślnym okoliczności uzasadniające powstanie prawa do świadczeń lub ich zwiększenie.

Art. 54.

1. Inwalidzie wojennemu i wojskowemu, którego inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową, pobierającemu rentę inwalidzką obliczoną od podstawy wymiaru określonej w art. 11, który nabył prawo do emerytury, wypłaca się w zależności od jego wyboru:
 - 1) rentę inwalidzką powiększoną o połowę emerytury albo
 - 2) emeryturę powiększoną o połowę renty inwalidzkiej.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do inwalidy wojennego, który nabył prawo do renty inwalidzkiej za gospodarstwo rolne przekazane następcy lub państwu.
- 2a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osoby pobierającej uposażenie w stanie spoczynku przyznane ze względu na wiek.
3. W przypadkach nie wymienionych w ust. 1 i 2 osobie uprawnionej do renty inwalidzkiej lub renty rodzinnej na podstawie niniejszej ustawy oraz do innych świadczeń o charakterze rentowym wypłaca się jedno świadczenie - wyższe lub przez nią wybrane.
- 3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do osoby pobierającej uposażenie w stanie spoczynku przyznane z powodu choroby lub utraty sił albo uposażenie rodzinne.
4. Inwalida, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2, 2a oraz w ust. 3 i 3a, zachowuje prawo do dodatku pielęgnacyjnego oraz innych uprawnień, które przysługiwałyby mu z tytułu renty inwalidzkiej.

Art. 56.**art. 55 skreślony**

1. Świadczenia przyznaje się na wniosek osoby uprawnionej.
2. Prawo do świadczeń ustala organ rentowy w formie decyzji.
3. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki prawne przewidziane w odrębnych przepisach.
4. Do postępowania w sprawie ustalania prawa do świadczeń i wypłaty świadczeń stosuje się przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Przewidziane w tych przepisach obowiązki zakładów pracy ciąży na właściwych jednostkach wojskowych w zakresie określonym przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Art. 57.

1. Związek zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo ze służbą wojskową oraz związek śmierci żołnierza z tymi działaniami lub tą służbą ustala wojskowa komisja lekarska. Wojskowa komisja lekarska ustala również związek śmierci ze służbą wojskową żołnierza zwolnionego ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła w wojskowym zakładzie leczniczym. Związek zranień i kontuzji z działaniami wymienionymi w art. 8 ustala wojskowa komisja lekarska.

2. Grupę inwalidztwa i datę jego powstania, związek inwalidztwa z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo ze służbą wojskową, związek śmierci ze służbą wojskową żołnierza zwolnionego ze służby, który zmarł poza wojskowym zakładem leczniczym, oraz związek śmierci inwalidy ze służbą wojskową ustala komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, w skład której wchodzi także lekarz - przedstawiciel Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej.

Art. 58.

W razie śmierci osoby pobierającej rentę inwalidzką lub członka jej rodziny albo osoby pobierającej rentę rodzinną przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości i na warunkach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59.

1. Renty inwalidzkie przewidziane w ustawie dla inwalidów wojennych przysługują również osobom zaliczonym do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych w okolicznościach innych niż określone w art. 6, jeżeli osoby te były uznane za inwalidów wojennych w myśl przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy.
2. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, uprawniona jest z tytułu inwalidztwa do świadczeń o charakterze rentowym z instytucji zagranicznej, rentę przysługującą na podstawie niniejszej ustawy zmniejsza się o 25% renty miesięcznie, niezależnie od zmniejszenia wynikającego z przepisów o zbiegu uprawnień rentowych.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych.
4. Osobom, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują uprawnienia określone w art. 12, 13, 15, 16, 18 i 21-23, a osobom, o których mowa w ust. 3, określone w art. 27 i 28.

Art. 60.

1. Świadczenia przewidziane w ustawie dla inwalidów wojskowych przysługują również osobom zaliczonym do jednej z grup inwalidów na skutek inwalidztwa powstałego w czasie czynnej służby wojskowej w formacjach innych niż określone w art. 30, jeżeli osoby te uznane były za inwalidów wojskowych w myśl przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych.

kompetencja rejonowych organów rządowej administracji ogólnej

Art. 61.

1. Inwalidzi i wdowy, którzy w myśl przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy mieli prawo do świadczeń w naturze mimo braku uprawnień do świadczeń pieniężnych, prawo to nadal zachowują.
2. Inwalidom uznanym w myśl przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy za inwalidów wojennych z tytułu utraty zdolności zarobkowej od 25 do 44%, pozostającej w związku ze służbą w Wojsku Polskim lub w armiach sojusznicznych, przyznaje się, w razie zaliczenia do I lub II grupy inwalidów z powodu inwalidztwa nie pozostającego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych, rentę inwalidzką w wysokości przewidzianej dla III grupy inwalidów wojennych.

Art. 62.

Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia:

- 1) podwyższać renty i dodatki do rent,
- 2) podwyższać podstawę wymiaru rent, określoną w art. 11 ust. 1 oraz w art. 25 ust. 2 pkt 1,
- 3) zmieniać wysokość kwot, o których mowa w art. 37 ust. 5, art. 46 ust. 2 i art. 59 ust. 2 i 3.

Art. 63.

Przewidziane w ustawie uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przysługują Ministrowi Spraw Wewnętrznych w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w podległych mu jednostkach.

Art. 64.

W sprawach nie uregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio: art. 12-14, 70, 74, 83, 88-93, 102, 107, 114, 126-131 i 133-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118).